

[Ib Christensen]

punkter. Til gengæld vil vi bekæmpe tvangsindkomstpolitikken og de andre uheldige elementer i regeringens plan.

Til sidst vil jeg konstatere, at regeringen nu drevet af nødvendigheden har indset, at man må arbejde med skiftende flertal. Anderledes kan regeringens plan ikke forstås. Det glæder mig. Det glæder mig på folkestyrets vegne, for derved kan vi få folketinget til at fungere. Så må vi, der kommer i mindretal på nogle punkter, f. eks. med hensyn til tvangsindkomstpolitikken, affinde os med det. Til gengæld kan vi sammen med regeringen på andre punkter gennemføre nogle ting, som kan mindske de økonomiske skævheder og skævvridninger, der er i vort samfund, navnlig inden for skattelovgivningen og jord- og boliglovgivningen.

Alfred Hansen (DR):

Det har i den seneste tid været et yndet udtryk i forbindelse med løsningen af landets problemer at tale om de problemer, vi står over for. Jeg synes, vi én gang for alle skal slå fast, at vi ikke står over for problemerne, men at vi står lige midt i dem.

Jeg synes i og for sig, det kunne være nyttigt i en sådan debat at foretage et lille tilbageblik. Hvorfor er vi kommet så langt ud, som vi er, med hensyn til økonomisk uføre? Hvorfor har de partier, som har præget lovgivningen op igennem 1960'erne og 1970'erne, ikke langt tidligere set skriften på væggen?

Det var en ganske interessant udtalelse, hr. Ellemann-Jensen kom med. Han kom med en kraftig bebrejdelse af socialdemokratiet og tilkendegav det synspunkt, at det var socialdemokratiets skyld, at vi sidder i det, som vi gør. Jeg vil gerne gøre hr. Ellemann-Jensen opmærksom på, at også partiet venstre – og vi kan såmænd godt tage de konservative med – har været med til op igennem de seneste år at skabe en bred parlamentarisk dækning for den politik, der er ført. Det er stort set de fire gamle partier, der har haft det store flertal, og de har i skøn samdrægtighed stort set stemt for hinandens forslag, uanset hvem af de fire partier der har dannet regering. Hvornår har hr. Ellemann-Jensens parti modsat sig effektivt den udvikling i samfundet, som han nu angriber resultatet af?

Venstre vil sikre et effektivt lønstop. Det vidste vi også før i dag, og det er stort set det

eneste, venstre ønsker at have kontrol med, altså lønningerne, et effektivt lønstop. Der var ikke noget med et effektivt stop for alle indtægter. Nej, det var et ensidigt angreb på lønningerne. Man ynder at gøre lønningerne til den store skurk i dansk økonomi og til årsag til den store arbejdsløshed.

Vi har været vidne til, at man gennem øget bureaukrati, flere restriktioner, mere statsdirigering af løn, priser og avancer har gjort livet rigtig godt surt for mange mennesker. Den situation bør genskabes, at det bliver attraktivt at gøre en arbejdsindsats, at det bliver lønsomt at spare op, og at man ikke fortsat belønner gældssætning.

»Konkurrenceevnen skal forbedres. Derfor må vi have kontrol med lønningerne.« Også det er et særdeles ensidigt og usagligt angreb. Selvfølgelig er lønningerne en driftsomkostning for virksomhederne, men det er ikke den eneste driftsomkostning. Renten er ofte en lige så stor driftsomkostning som lønningerne. Navnlig for nye og ekspanderende virksomheder er det en meget, meget stor belastning. Renten er en af skurkene i dansk økonomi. Hvad har regeringen så tænkt sig at gøre ved det? Der har ikke været tendens til initiativer fra regeringens side, som kunne lette rentebyrden. Det er til skade for erhvervslivet, både for industrien og landbruget, ja, det er sådan set til skade for hele befolkningen.

Der har været stærke diskussioner om og også kritik af regeringens planer om en statsgrundskyld på 11 promille. Det er 11 promille, der er tale om, det er ikke 11 pct. Det ville måske være en fornuftig langtidsplanlægning at have for øje, at man vil prøve at komme op på 11 pct. Eller hvad med markedsrenten? Den betaler man alligevel i dag, når man køber jord og fast ejendom. Man betaler den bare ikke ind til løsning af statsopgaver, nej, man brandskatter folks arbejdsindtægter, men betalingen går til kredit- og hypotekforeninger m. v.

Landmændene vil gå konkurs, siger man og råber vagt i gevær. Ja, det er da muligt, og det er meget trist, at også landmænd må til at gå konkurs, som mange af industriens folk har gjort de seneste år, men det bliver ikke som følge af 11 promille i statsgrundskyld. Det bør venstre og konservative også forstå.